

"Een vage troost"

in het lopen
liet je me alleen
een handvol vergezichten

in lucht waaruit
de zon verdween
als ik mijn blikken richtte

je stapte op omdat
je mij niet langer koos
je schaduw was een vage troost

ik gaf je ziel
je werd opnieuw geboren
een blauwe bloem boven het koren

ik lichtte op
gaf jou mijn sluiers van plezier
je boosheid vond een lege dop

nog ben ik hier
jij daar maar niet getekend
vergeten we elkaar in niet meer wetend

wil melker
23/06/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© juni 2009, wil melker, BasicPublishing.nl